
Gunnar Moen

MINNEORD

JOSTEIN KRÅKENES

GESCHE NECKELMANN

GAUTE KJELLEVOLD WATHLE

Gunnar Moen døde 25. november 2025 i en alder av 67 år, etter en tids sykdom. Døden var ventet, men likevel til stor sorg for oss som har jobbet tett på han i mange år.

Gunnar ble ansatt på Haukeland universitetssjuehus på slutten av 1980-tallet. Han startet på Nevrokirurgisk avdeling, men gikk nokså raskt over til radiologi for så å velge nevreradiologi som spesialfelt. Haukeland ble hans arbeidsplass resten av karrieren.

Å tre inn i Gunnars kontor var å møte et nevreradiologisk univers der hele fagfeltet var representert. Kontorpulten bugnet med stabler av artikler. Lånte man en bok i hans rikholdige bibliotek, var teksten grundig bearbeidet og supplert med notater i margin. Enda mer imponerende var det å merke hvordan denne kunnskapen var blitt til en aktiv del av Gunnars viten. Kom man til Gunnar med et spørsmål var svaret alltid gjennomtenkt og utfyllende.

Sannsynligheten var stor for at man gikk tilbake til arbeidet inspirert av Gunnars innsikt. Disse faglige bidragene var som fine tråder vevd inn i vår kollegiale hverdag.

Gunnar hadde et brennende engasjement for faget. Da Haukeland skulle få sin første MR-maskin, dro han til Rikshospitalet for å tilegne seg grunnleggende opplæring. Hans dedikasjon for faget kom ytterligere til uttrykk da endovaskulær nevrointervensjon skulle etableres i Helse Vest tidlig på 2000-tallet. Han hospiterte og oppsøkte kurs og kongresser blant annet i Lund, Zürich og Oxford. Hans pågangsmot var til stor inspirasjon for oss andre som var involvert i denne utfordrende og risikofylte behandlingen.

I 2011 ble Gunnar tildelt prisen for beste vitenskapelige artikkel som ble publisert i det nordiske tidsskriftet *Acta Radiologica* i løpet av 2010. Artikkelen handlet om varige endringer i hjernen til nordsjødykkere sammenlignet med en kontrollgruppe, påvist ved funksjonell MR.

Etter at sykdom rammet, valgte Gunnar en tilbaketrukket tilværelse. Den kollegiale kontakten ble sjeldnere de siste par årene. Han valgte å bruke den siste tiden nær familien etter hvert som kreftene avtok. Gunnar hadde møtt sykdom tidligere, og det står stor respekt av hvordan han tok vare på familien i medgang og motgang. «Sånn ble livet», var et uttrykk han noen ganger brukte – ikke i resignasjon, men i aksept av livets uforutsette virkelighet.

Som kollegaer over mange år vil vi huske Gunnar som en særs kunnskapsrik fagperson, en gledesspreder og et varmt menneske. Våre tanker går til Kari og hans to døtre med familier.

På vegne av kollegaene ved Seksjon for neuroradiologi.

Publisert: 11. februar 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0096
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juli 2026.